

Dr Anthony J. Tomasino, Dziesięć Przykazań, sesja 5, Przykazanie 4: Szabat

To jest dr Anthony J. Tomasino i jego nauka o Dziesięciu Przykazaniach. To jest sesja 5, Przykazanie 4: Szabat.

Przechodząc teraz do czwartego przykazania, pamiętaj o dniu Sabatu, aby go święcić.

Ale niektórzy z was znają nazwisko Eric Liddell i film Rydwany ognia. Pamiętacie? Jeden z niewielu filmów o wyraźnie religijnym motywie, który kiedykolwiek zdobył wielkie uznanie, ale prawdopodobnie bardziej za muzykę niż cokolwiek innego, co mógłbym sobie wyobrazić. Ale Eric Liddell był szkockim sprinterem, który został wybrany do udziału w Igrzyskach Olimpijskich w 1924 roku.

A problem polegał na tym, że Liddell był bardzo pobożnym chrześcijaninem i odmówił startu w niedzielę. W związku z tym, gdy dowiedział się, że finały biegu na sto metrów odbędą się w niedzielę, postanowił wycofać się z tego wydarzenia, które było jego najlepszym. Zamiast tego zdecydował się na bieg na 200 i 400 metrów.

Przed biegiem na 400 metrów, jak nam powiedziano, kobieta wręczyła mu notatkę, którą otworzył i zobaczył na niej nabazgrany fragment Pisma Świętego. Napisał: Ten, który mnie szanuje, ja uszanuję. I Liddell zdobył złoty medal w biegu na 400 metrów, mimo że nie był to jego najlepszy wynik.

Teraz, dzięki Hollywood, Liddell prawdopodobnie stał się jednym z najstynniejszych strażników szabat w niedawnej historii, ale należy zauważyć, że tak naprawdę nie jest jedynym. Jest w rzeczywistości kilku innych, szczególnie sportowców zawodowych, którzy byli dość znani. Eli Herring, 1995, odmówił wzięcia udziału w drafcie NFL, ponieważ mecze odbywają się w niedzielę i uważał, że musi uczcić dzień szabat, niedzielę.

Był pewniakiem na sześciocyfrowy kontrakt, a mimo to nie chciał iść na kompromis ze swoimi zasadami. Jego cytat brzmiał: Niedziela to dzień na kościół, a nie na zarabianie pieniędzy. Michael Jones był piłkarzem, raczej rugbystą, gwiazdą rugby w meczu Pucharu Świata w Nowej Zelandii w 1991 roku, który miał się odbyć w niedzielę.

A Jones odmówił gry, bo to było w niedzielę. W rezultacie jego drużyna zajęła trzecie miejsce, a Jones z bohatera narodowego stał się czymś w rodzaju wyrzutka w Nowej Zelandii. Więc nawet dzisiaj próba przestrzegania szabat może mieć pewne szkodliwe skutki dla ludzi.

Tak więc czwarte przykazanie, pamiętaj o dniu szabatu, uświęć go, sześć dni będziesz pracował, możesz wykonywać wszelką swoją pracę, ale siódmy dzień jest szabatem dla Pana, Boga twego. Nie będziesz wykonywał żadnej pracy, ty ani twój syn, ani twoja córka, twój sługa, twoja służebnica, twoje bydło ani przybysz w twoich bramach. Bo w sześciu dniach uczynił Pan niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nich jest, a odpoczął dnia siódmego.

Dlatego Jahwe pobłogosławił siódmy dzień i uczynił go świętym. Więc dzień szabatu, pamiętaj o dniu szabatu. Co oznacza Sabat? Teraz, to jest jedno z tych słów, które uczeni krążą wokół etymologii tego, wydaje się dość proste, ale jednak, oczywiście, nigdy nie jest tak proste, jak się wydaje.

Najwyraźniej słowo to pochodzi od hebrajskiego czasownika Shabbat, który oznacza ustać. A Sabbath może być słowem oznaczającym ustać lub zatrzymać się. Jednym z problemów jest to, że forma rzeczownikowa nie ma w tym przypadku zbyt wiele sensu, ale wydaje się mieć sens logiczny, ponieważ przestajesz pracować, więc nazywasz to dniem ustania, dniem końca lub czymś takim.

Tutaj jest podwójne znaczenie. Oczywiście jest, że odnosi się to do końca tygodnia, więc tydzień się skończył, ale odnosi się to również do zaprzestania pracy. Prawne implikacje szabatu, co oznaczało dla kogoś powstrzymanie się od pracy, nie zostały dobrze zdefiniowane w Starym Testamencie.

Dopiero gdy pojawili się faryzeusze, którzy postanowili, że nałożą na to wszelkiego rodzaju zasady, aby jasno określić, co oznacza, przynajmniej z ich perspektywy, przestrzeganie szabatu, stało się to o wiele bardziej oczywistą, a moglibyśmy nawet powiedzieć, uciążliwą kwestią. Okej, więc sabat jest tym, co technicznie nazywamy dziwnym. Pomysł, że bierzesz jeden dzień i przeznaczasz go na odpoczynek, dzień powstrzymywania się od pracy, dzień oddawania czci, dzień, w którym nie zarabiasz pieniędzy, wydaje się trochę sprzeczny z naszym amerykańskim duchem, można by rzec, ponieważ prawdziwy Amerykanin pracuje 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu, a to jest cnota.

To cnotliwe, żeby nigdy nie robić sobie przerwy, więc idea szabatu jest dla nas dziwna i obca. Skąd się to wzięło? Czy w starożytnym świecie było wielu ludzi przestrzegających szabatu, a Izraelici po prostu byli jednym z nich? Cóż, nie wydaje się, żeby tak było. Teraz, to jest dość interesujące, wiesz, tak naprawdę znałem wielu profesorów, którzy nie byli świadomi, że obrzezanie było w rzeczywistości bardzo rozpowszechnione w starożytnym świecie Bliskiego Wschodu, że wiele ludów wokół Izraela praktykowało obrzezanie na różne sposoby.

Egipcjanie praktykowali obrzezanie jako rytuał przejścia, gdy chłopiec osiągnął około 13 lat, co uważam za dość okrutne, ale wiesz, tabu dotyczące wieprzowiny to kolejna rzecz, która była naprawdę dość powszechna w starożytnym świecie. Wokół Izraela

było kilka innych ludów, które również nie jadły wieprzowiny, oprócz Żydów, ale nie ma dowodów na to, że którykolwiek z sąsiadów Izraela przestrzegał co siódmego dnia jako dnia odpoczynku. Są pewne dowody na to, że Egipcjanie mogli odłożyć 10. dzień, ale nie ma zbyt wielu jasnych, coż, dowody są w pewnym sensie sprzeczne, więc nie jest pewne, jakie znaczenie temu przypisywali.

Oczywiste jest, że dla Izraela dzień szabatu był znakiem tożsamości. Był znakiem przymierza z Synaju, podobnie jak obrzezanie było znakiem przymierza z Abrahamem. Dlatego też uważali go za coś, co czyniło ich wyjątkowymi i odróżniało ich od innych ludów, i tak było.

To takie proste. Skąd wzięli tę koncepcję? Skąd się wzięła? Cóż, około początku lat 1900. niemiecki uczyony o nazwisku Meinhold natknął się na babiloński termin Sheputu, który był również interpretowany jako Sebutu, ponieważ morfem lub fonem może być wymawiany w babiloński sposób na dwa sposoby. Stara teoria zakładała, że Sebutu, które najwyraźniej było jakimś świętem w Babilonie, odbywającym się co miesiąc, mogło być źródłem izraelskiej idei szabatu.

Istnieją pewne możliwe dowody, a przez długi czas ta teoria trochę straciła na popularności, a jednak teraz wydaje się, że znów wraca. I tak, bardzo krótko, niektóre z rzeczy, które wydają się wspierać tę ideę, często w Starym Testamencie, gdy wspomina się o szabacie, jest on wspominany w związku z nowiem. Więc w Księdze Królewskiej przyjrzymy się kilku fragmentom, które będą mówić o nowiu lub sabacie.

W księgach proroków czasami wspomina się: Nienawidzę waszych świąt nowiu i waszych sabatów. I tak, now i sabat są często ze sobą powiązane. I tak, ta stara teoria przypuszczała, że sabat może odnosić się do pełni księżyca i że w jakiś sposób wywodzi się to z babilońskiej idei, że macie to miesięczne święto.

I tak, Sabat był pierwotnie miesięcznym świętem, które obchodzono w czasie nowiu. Z drugiej strony, niektóre bardzo starożytne teksty w Biblii mówią o tym, że każdego siódmego dnia miałeś odpoczywać, dawać odpoczynek swoim zwierzętom, dawać odpoczynek ziemi itd., itd. Ale niektóre z tych fragmentów, w rzeczywistości niektóre fragmenty, które uczeni uważają za bardzo wczesne, nie używają słowa Sabat.

Więc teoria jest taka, że ostatecznie Sabat, który był świętem pełni księżyca, zjednoczył się i połączył z siódmym dniem odpoczynku i stał się dniem Sabatu. Bardzo spekulatywne, nie ma na to zbyt wielu dowodów. Sprytne, ale nie jestem pewien, czy naprawdę możemy powiedzieć, że jest przekonujące.

Jeśli to nie jest źródło, to nadal mamy pewne problemy, ponieważ jest to trochę sprzeczne. Niektóre dowody są, delikatnie mówiąc, fragmentaryczne. Tak więc zapis biblijny wskazuje, że szabat był przestrzegany w Izraelu jeszcze przed nadaniem Dziesięciu Przykazań, co jest interesujące.

Tutaj fragment, który nas najbardziej interesuje, pochodzi z Księgi Wyjścia, rozdział 16, i jest to historia o dawaniu manny. Więc pamiętajcie, że historia jest taka, że ludzie wołali do Pana, narzekali, ponieważ nie mieli chleba, więc Bóg zesłał mannę. Każdego ranka wychodzili i zbierali mannę, ale powiedziano im, że nie mają zbierać manny w dzień szabat, i jest to tak naprawdę najwcześniejsze odniesienie do dnia szabat w Biblii, Księga Wyjścia 16.

On im powiedział, że oto co Pan nakazał. Jutro ma być dniem odpoczynku szabatowego, świętym szabatem dla Pana, więc upieczcie co chcecie upiec, ugotujcie co chcecie ugotować, zachowajcie cokolwiek zostanie i przechowajcie do rana. To jest przed Wyjścia rozdział 20, zanim prawo zostało dane na Synaju.

Zatem implikacją jest, że siódmy dzień został już wyznaczony jako odpoczynek szabatowy przed nadaniem prawa na Synaju. Znaczenie, trudno powiedzieć. Zachowali go do rana, a Mojżesz nakazał, aby nie śmierdział ani nie miał robaków, zjadł go dzisiaj, powiedział Mojżesz, ponieważ dzisiaj jest szabat dla Pana.

Dziś nie znajdziesz żadnego w ziemi, co może oznaczać, że sam Bóg odpoczywa w dniu szabat. Sześć dni masz zbierać, ale siódmego dnia szabat nie będzie żadnego. Tak więc jest to pierwsza wzmianka o szabacie w Biblii i jak mówię ponownie, ma to miejsce przed nadaniem prawa na Synaju.

Czy to wydaje się dziwne? Cóż, trochę, ale wiesz, musisz pamiętać, że Izraelici wierzyli, że nie powinieneś zabijać, zanim otrzymali rozkaz na Synaju, mówiący, że nie będziesz zabijał. Więc, aby uwierzyć, że mieli przestrzegać szabat, nawet zanim otrzymali formalny rozkaz, rozkaz w przymierzu na Synaju sformalizował to, ale nie oznacza to, że nie było możliwości przestrzegania szabat przed nadaniem prawa szabat. Zgodnie z Wyjścia 20, fundamentem szabat jest stworzenie, a także Wyjścia 31:17 powtarza to stwierdzenie.

Dlaczego obchodzimy dzień szabat? Obchodzimy dzień szabat, ponieważ Bóg sam ustanowił tę zasadę. Bóg pracował sześć dni. Siódmego dnia Bóg odpoczywał od swojej pracy.

Dlatego wy, ludzie, możecie pracować sześć dni, ale siódmego dnia musicie odpocząć. Księga Powtórzonego Prawa 5 nie wspomina o stworzeniu. Pamiętamy to może z kilku wykładów wstecz.

Raczej daję inne uzasadnienie dla Sabatu. Pamiętaj, że byłeś niewolnikiem w ziemi egipskiej. Pan, twój Bóg, wyprowadził cię stamtąd mocną ręką i wyciągniętym ramieniem.

Dlatego Pan, twój Bóg, nakazał ci zachowywać dzień szabatu. To jest więc inny rodzaj uzasadnienia, które opiera się na przymierzu między Bogiem a Izraelem, co było bardzo znaczące, bardzo centralne dla całego przesłania Księgi Powtórzonego Prawa. A więc w kontekście Księgi Powtórzonego Prawa to uzasadnienie ma sens.

W przeciwnym razie, wiesz, czytasz powtórzenie Dziesięciu Przykazań w Księdze Powtórzonego Prawa i wszystko jest mniej więcej takie samo, jak w Księdze Wyjścia. Więc nie sądzę, że powinniśmy postrzegać je jako sprzeczne. Raczej myślę, że powinniśmy postrzegać je jako uzupełniające.

Myślę, że początkowo w umysłach Izraelitów istniało uzasadnienie, że cykl siódmego dnia został ustanowiony przez Boga podczas stworzenia, a fakt, że Izraelici sami byli niewolnikami, sprawił, że wiedzieli, co to znaczy być zapracowanym i być zapracowanym i pędzonym bez odpoczynku. Musieli być ludźmi współczucia, ponieważ Pan okazał im swoje współczucie, gdy wyprowadził ich z Egiptu. Księga Liczb i Księga Kapłańska często omawiają szabat, ale nigdy nie podają uzasadnienia, dlaczego szabat miał być przestrzegany.

Więc utknęliśmy, można by rzec, z pewną teologiczną zagadką. Czy Bóg musi odpocząć? Jeśli potraktować historię Księgi Rodzaju bardzo dosłownie, wiesz, Bóg zaprzestaje swojej pracy siódmego dnia, a następnie błogosławi siódmy dzień, a siódmy dzień staje się dniem, w którym jego lud również ma odpocząć, idąc za przykładem Boga. Możemy to potraktować bardzo dosłownie, ale gdybyśmy tak zrobili, sprzeciwilibyśmy się długiej tradycji w kościele i judaizmie, która potraktowała to bardziej metaforycznie niż dosłownie.

Zarówno Żydzi, jak i Chrześcijanie byli obrażeni ideą, że Bóg będzie potrzebował odpoczynku. I tak, zamiast interpretować to dosłownie, obaj argumentowali, obie tradycje, utrzymywały, że historia miała być dla nas lekcją, nie dlatego, że Bóg potrzebował odpoczynku, ale dlatego, że my potrzebujemy odpoczynku. I tak, zasada, dlaczego będzie dzień odpoczynku, została ustanowiona w samym stworzeniu, jako sposób ustanowienia rytmu życia, który jest naprawdę fundamentalny dla wszechświata.

Szabat nie ma być tylko żydowską rzeczą. Nie ma być tylko izraelską rzeczą. Szabat nie jest jak przepisy dotyczące niejedzenia wieprzowiny.

To nie jest jak przepisy o tym, że nie ma dwóch różnych rodzajów materiału w twoim ubraniu. Raczej, szabat jest ustanowiony jeszcze przed jakąkolwiek z tych zasad i ma być wiążący, w pewnym sensie, dla całej natury, nie tylko dla narodu żydowskiego. Oczywiście, będąc częścią Dziesięciu Przykazań, staje się szczególną częścią relacji między Bogiem a jego ludem, jak mówią, znakiem tożsamości.

A jednak, uzasadnienie wykracza poza ten kontekst i umieszcza je w szerszym kontekście relacji Boga ze wszystkim, co stworzone. Teraz, w Starym Testamencie, teoretycznie, kara za złamanie szabatu była bardzo, bardzo surowa. Lb 15, gdy lud Izraela był na pustyni, znalazł człowieka zbierającego drwa w dzień szabatu.

A ci, którzy go znaleźli zbierającego drwa, przyprowadzili go do Mojżesza i Aarona i do całego zgromadzenia. I oddali go pod straż, gdyż nie było wyjaśnione, co z nim uczynić. I rzekł Pan do Mojżesza: Człowiek ten zostanie zabity.

Cała społeczność ukamieniuje go kamieniami poza obozem. I cała społeczność wyprowadziła go poza obóz i ukamienowała go na śmierć kamieniami, jak Pan nakazał Mojżeszowi. Chodzi o to, że społeczność była zagrożona przez jego działanie.

A zatem społeczność wzięłaby odpowiedzialność za jego karę. Myślę, że trudno nam pojąć tak surową karę za coś, co wydaje się nam tak mało znaczące. Ale kiedy pomyślisz o tym i o możliwych konsekwencjach decyzji jednej osoby, że zignoruje dzień szabatu, może to stać się dla nas bardziej, myślę, bardziej logiczne, przynajmniej, nawet jeśli, wiesz, nie sędzę, żeby szok kiedykolwiek całkowicie minął.

Ale pamiętam, że gdy byłem studentem seminarium w Wilmore, Kentucky, wiele, wiele księżyców temu, społeczeństwo przechodziło wtedy pewne zmiany. Wilmore było tym, co nazywamy niebieskim miastem, wiesz, gdzie nie robi się żadnych interesów w niedzielę i wszystko jest zamknięte. I cóż, ktoś postanowił, że otworzą swój sklep spożywczy w niedzielę.

I jeden z argumentów, który został przedstawiony przeciwko temu, mam na myśli, że to była naprawdę spora kontrowersja w małym miasteczku Wilmore, Kentucky. Ale jeden z argumentów był taki, że gdy jeden biznes otwiera się w niedzielę, wszystkie biznesy będą myśleć, że muszą otwierać się w niedzielę. I tak się stało, biznes otworzył się w niedzielę.

I wielu z nas, w tym ja, prawdziwe wyznania, faktycznie wpadliśmy w niedzielę i kupiliśmy rzeczy w tym małym biznesie. A teraz Wilmore nie jest już niebieskim miastem. Wiecie, jest wiele innych firm otwartych w niedzielę.

Czy to był pierwszy biznes, jak otwarcie tam czy coś? Bardzo możliwe. To aż nadto prawdziwe, że społeczność jako całość może czuć potrzebę rywalizacji i podążania za przykładem. I tak oto pomysł był taki, że społeczność bierze na siebie odpowiedzialność za samokontrolę, aby upewnić się, że szabat jest przestrzegany przez całe pokolenia.

Że jeśli jedna osoba zacznie myśleć, że może się wybić, pracując w dzień szabatu, to wkrótce wszyscy poczują się zobowiązani do zrobienia tego samego. Cóż, co powiesz na historię ze Starego Testamentu? Jak widzimy dzień szabatu w działaniu i działaniu

w reszcie Starego Testamentu? Poza Pięcioksięgiem rzadko widzimy wzmiankę o szabatcie. A wspomnieliśmy już wcześniej o kilku fragmentach w 2 Księdze Królewskiej.

Porozmawiamy o tym za chwilę. Ale Jozue, Sędziowie, 1 i 2 Samuel, 1 Królewska nigdy nie wspominają o dniu szabat, co może prowadzić do pytania, czy szabat jest faktycznie przestrzegany w tamtych czasach? 2 Królewska 4.23, mąż Szunamitki powiedział, po co iść do proroka Elizeusza dzisiaj? To nie jest ani nów księżyc, ani szabat. A ona powiedziała, bądź cicho.

To jest kolejny z tych fragmentów, które zdają się łączyć szabat z nowym księżycem. I znowu, nowy księżyc to coś, co oczywiście zdarza się raz w miesiącu. To byłby specjalny dzień świąteczny.

Sabat jest tutaj najwyraźniej postrzegany jako pewien dzień religijnego przestrzegania, a nie jako dzień odpoczynku. Ciekawą rzeczą do przemyślenia, i znowu jedną z ironii i trudności dotyczących Sabatu i jego sformułowania jest to, że ona zamierza wyruszyć w podróż, aby zobaczyć proroka, człowieka Bożego. A jej mąż mówi, dlaczego zamierzasz pójść zobaczyć człowieka Bożego? I dlaczego zamierzasz podjąć tę podróż? To nie jest dzień Sabatu.

Wiesz, tradycja żydowska, nie mieli podróżować w dzień szabat. Czy więc szabat był tutaj rozumiany tak samo, jak był rozumiany później? Nie wiem. Ten fragment jest tym, co nazywamy zagadkowym.

W 2 Królów 11 jest odniesienie do strażników, którzy pełnili służbę w szabat w domu królewskim, i mowa jest o zmianie wart. Jedna grupa strażników schodziła ze służby, a inna grupa strażników wchodziła na służbę w szabat. Najwyraźniej więc nie uważano za naruszenie szabat, aby strażnicy pracowali w świątyni.

Okej? Co znowu może niektórych zaprowadzić, nadać wiarygodności pojęciu, że szabat w tym czasie był rozumiany bardziej jako dzień świąteczny niż dzień odpoczynku. Jak mówię, tutaj nie jest to takie łatwe. Okej? Kronikarz z drugiej strony wspomina o ofiarach szabatowych wiele razy, kilka razy.

Ofiary szabatowe nigdy nie były uważane za naruszenie tradycji szabat z jakiegoś powodu, ale zawsze były istotną częścią przestrzegania szabat. A w Zwojach znad Morza Martwego znajduje się tekst zwany Pieśniami ofiar szabatowych, który wydaje się sugerować, że nie tylko jest to rzecz żydowska, ale raczej jest to osadzone w samym niebie, że aniołowie w niebie każdego dnia szabat również składają ofiary i śpiewają te pieśni, te różne kompozycje, które zostały napisane, aby towarzyszyć ofiarom szabatowym, tak że społeczność Qumran, czyli Zwojów znad Morza Martwego, składając te ofiary w dzień szabat, czuła, że robi to w jedności z aniołami, którzy również składali ofiary w niebie. Ponownie, w tym momencie, w

czasie pisania Zwojów znad Morza Martwego, kilkaset lat przed Jezusem, mieli oni wyraźnie to poczucie, że szabat nie dotyczy tylko Izraela.

Sabat jest osadzony w samym stworzeniu. Nehemiasz 10, 31 i 13, 15 do 22, gubernator wprowadził zakaz handlu w Sabat. Jeremiasz, jedną z jego największych skarg na ludzi Judy w jego czasach, na ludzi Jerozolimy, było to, że trzymali bramy otwarte, a handel odbywał się w dzień Sabatu.

A tutaj, kiedy Nehemiasz zostaje namiestnikiem i dochodzi do władzy, ustanawia zakaz wszelkiego rodzaju handlu w szabat. Interesujące jest to, że ludzie, którzy łamali szabat, prowadząc działalność w dzień szabatu, nie zostali straceni. Tak więc najwyraźniej, mimo że zaczęli egzekwować zakazy handlu w szabat w czasach Nehemiasza, nie byli zbyt surowi w kwestii karania tych, którzy łamali szabat.

W księgach proroków mamy kilka odniesień do szabatu, zarówno prorocy przed wygnaniem, jak i po wygnaniu potępiają Izraelitów za prowadzenie interesów w szabat. Więc chcesz porozmawiać o przykazaniach, które wydają się być być może najmniej egzekwowane, szabat wydaje się być jednym z nich. Amos 8.5, Amos oczywiście jeden z najwcześniejszych proroków, być może jedna z najwcześniejszych ksiąg napisanych w Starym Testamencie w formie, w jakiej ją mamy, ale Amos mówi, kiedy skończy się nów księżyca, abyśmy mogli sprzedawać zboże i szabat, abyśmy mogli oferować pszenicę na sprzedaż? Interesujące jest to, że sugeruje to, że w dzień szabatu nie powinni prowadzić interesów i wiedzieli o tym i najwyraźniej zniechęcano do tego w czasach Amosa w Izraelu.

W Księdze Jeremiasza 17 mowa jest o dźwiganiu ciężarów jako zbezczeszczeniu szabatu i mówi ludziom, aby przestali nosić rzeczy. W Księdze Ezechiela 20 Izrael zbezcześcił szabat, który Bóg dał jako znak, powiedzmy znacznik tożsamości, szabat jest znakiem, że Izrael ma szczególną relację z Bogiem, a Ezechiel mówi, że naruszyli tę relację, nie przestrzegając szabatu. W Księdze Izajasza 56, jak sądzę, również w fragmencie po wygnaniu, obiecuje, że eunuchowie i cudzoziemcy, którzy nie zbezczeszczą szabatu, zostaną nagrodzeni, ponieważ ci ludzie stają się częścią społeczności przymierza Boga, biorąc na siebie odpowiedzialność związaną z przymierzem, które Bóg zawarł z Izraelem.

Judaizm Drugiej Świątyni to okres, w którym przestrzeganie szabatu naprawdę zaczyna stawać się bardziej wyznacznikiem tożsamości. Musisz sobie uświadomić, że w tym momencie Izrael wchodzi w o wiele większą interakcję ze swoimi sąsiadami i coraz ważniejsze staje się dla nich odróżnianie się od sąsiadów, więc praktyki, które odróżniały ich od pogan, stawały się coraz ważniejsze przynajmniej dla niektórych odłamów judaizmu. W tamtych czasach istniały pewne odłamy judaizmu, które chciały po prostu spróbować się wtopić, stać się takimi jak wszyscy inni, Księga Machabejska mówi nawet o próbach cofnięcia obrzezania.

Więc posunęli się do skrajności w niektórych segmentach judaizmu, aby być jak wszyscy inni, których znasz, i oczywiście reakcją na to jest to, że ludzie jeszcze mocniej podkreślają te rzeczy, które odróżniają ich od innych ludzi, więc zachodzi polaryzacja. Więc w okresie Drugiej Świątyni przestrzeganie szabatu stało się bardzo istotną kwestią konfliktu. Ponownie przestrzeganie szabatu jest wyznacznikiem tożsamości.

Hellenizujący Żydzi w Judei według Pierwszej Księgi Machabejskiej 143 zbezczyścili szabat. Tak więc nie tylko próbują cofnąć swoje obrzezanie, znak przymierza Mojżesza, ale także próbują cofnąć szabat, znak szczególnej relacji Boga z Jego ludem Izraelem. I stało się to naprawdę poważnym problemem podczas prześladowań w Antiochii, ponieważ w tym momencie Żydzi stanęli przed faktem, że walczyli z Grekami, Macedończykami i ich sojusznikami, którzy nie szanowali dnia szabatu.

I tak w jednym znanym incydencie mamy frakcję i kilka głównych frakcji na początku buntu, frakcję chasydzką, pobożną, jeśli wolisz, i frakcję machabejską. Grupa chasydów została zaatakowana w dzień szabatu przez siły greckie i odmówili obrony. To był dzień szabatu, odmówili chwycenia za miecze, więc wszyscy zostali wymordowani.

Machabeusze w tamtym czasie złożyli przysięgę, że będą walczyć z każdym, kto nas zaatakuje, nawet jeśli będzie to w nasz dzień szabatu. Więc Machabeusze przyjęli tę politykę, która mówiła, że zachowanie jest ważniejsze niż nawet ten znacznik tożsamości. Nie obyło się bez kontrowersji i byli ludzie, którzy później ich za to krytykowali, a dziś nadal są ludzie, którzy debatują, czy był to właściwy wybór.

Ale wiesz, niektórzy mówią, że gdyby nie zrobili tego, co zrobili, wszyscy Żydzi zostaliby eksterminowani. To nieprawda. To po prostu nieprawda, ponieważ Żydzi byli o wiele dłużej niż prześladowania antiocheńskie.

Byli Żydzi w Babilonie, byli Żydzi w Persji, byli Żydzi w Egipcie, Żydzi, którzy nie byłiby poddani takiemu samemu rodzajowi prześladowań, jakie Antioch zsyłał na Żydów w Judei. Nie możemy więc powiedzieć, że Machabeusze ocalili naród żydowski, decydując się na walkę w dzień szabatu. Odwrotną stroną medalu jest oczywiście to, że gdyby rozeszła się wieść, że Żydzi nie będą się bronić w dzień szabatu, to oczywiście bardzo mądrą polityką byłoby, gdyby Grecy atakowali ich tylko w dzień szabatu, a wkrótce bunt Antiochów, bunt Machabeuszy, by się skończył.

Okres świątynny, po okresie prześladowań itd., po tym jak Żydzi zostali podbici przez Rzymian, Żydzi stali się częścią tej o wiele większej społeczności ludzi. I czasami nie rejestrujemy w naszych umysłach, jak znacząca była obecność Żydów w Imperium Rzymskim. Ponieważ Żydzi wierzyli, że posiadanie wielu dzieci było znakiem błogosławieństwa Bożego, mieli tendencję do posiadania bardzo dużych rodzin.

I to nie umknęło uwadze Greków i Rzymian, ponieważ Grecy i Rzymianie byli zafascynowani posiadaniem bardzo małych rodzin, zazwyczaj jednego, może czasami dwójki dzieci. Podczas gdy przeciętny Żyd, sześcioro, siedmioro, ośmioro, kto wie ile? Wiecie, kontrola urodzeń nie była w tamtych czasach zbyt skuteczna. I dlatego Rzymianie i Grecy praktykowali dzieciobójstwo.

I tak utrzymywali swoje rodziny w małym gronie. Żydzi byli przerażeni tą praktyką i odmawiali jej wykonywania. Więc Żydzi rozprzestrzeniaли się i rozrastali.

I wiele szacunków mówi, że byli prawdopodobnie największą grupą etniczną w Imperium Rzymskim. A Żydzi uważali ich za interesujących, raczej Rzymianie uważali Żydów za interesujących. Rzymianie byli raczej naprawdę zafascynowani Żydami.

Nienawidzili ich. Ciceron, słynny rzymski mówca, wygłosił kilka przemówień, w których ostro krytykował Żydów. I z tych przemówień dowiadujemy się, że żydowska praktyka przestrzegania szabatu była naśladowana przez rzymskie kobiety.

I Ciceron był tym przerażony, wiesz. Ale dzień szabatu stawał się czymś więcej niż tylko żydowską rzeczą. Stawał się, och, czy to nie dziwaczny rodzaj rzeczy? Więc wszyscy w wyższych sferach w Rzymie próbowali być trochę jak Żydzi w swoich sposobach, wiesz.

Bardzo interesujące, ponieważ Rzymianie byli trochę zaintrygowani wszystkim, co wydawało się nowe, a szczególnie rzeczami, które pochodziły ze Wschodu i wydawały się trochę dziwne i niezwykłe, jak, wiesz, ta tajna nazwa Jahwe, na przykład. Więc żydowski dzień szabatu został przyjęty przez niektórych pogan, niektórych Rzymian, i wcale nie przez wszystkich, wcale nie, ale przez niektórych Rzymian również. Więc stawało się to coraz bardziej notarialnie, odnotowane.

A dla Rzymian to była ciekawa ambiwalencja, jaką mieli w stosunku do szabatu. Z jednej strony uważali, że to tylko wymówka dla lenistwa. Wielu z nich twierdziło, że Żydzi to leniwi ludzie i nie można ich zmusić do pracy w szabat, a jeśli ma się żydowskiego niewolnika, to nie można od nich uzyskać żadnej dobrej pracy w ich szabat.

Z drugiej strony, istniała ta fascynacja i ta emulacja, która miała miejsce. Tak interesująca perspektywa. Co Jezus ma do powiedzenia na temat szabatu? Cóż, wiesz, to staje się jednym z głównych rodzajów starć, jakie Jezus ma z faryzeuszami i innymi przywódcami religijnymi swoich czasów, ponieważ, jak wspomniałem, wiesz, Dziesięć Przykazań jest trochę niejasnych.

Pamiętasz dzień szabatu? Cóż, co to znaczy pamiętać o nim? O, hej, to dzień szabatu. Prawie zapomniałem. Nie, prawdopodobnie trochę więcej.

Pamiętaj, przywołuj to co tydzień. Pamiętaj o dniu sabatu. Uczyn go świętym.

Uświęć to. Nie pracujesz. Wykonujesz swoją pracę w pozostałe sześć dni, ale nie pracujesz siódmego dnia.

No więc to jest to. Nie wykonujesz żadnej pracy w dzień szabat. Jak zachowujesz świętość? Cóż, w końcu, oczywiście, mają te ofiary szabatowe, które zawsze wykonują i nabożeństwa synagogalne na zewnątrz w regionach diaspory.

Ale co ci wolno było robić? Czego ci nie wolno było robić? Co stanowiło pracę? Wiesz, człowiek zbierający drwa w dzień szabat najwyraźniej stanowił pracę do tego stopnia, że ukamienowali go za to na śmierć. To jest dość interesujące, gdy się nad tym pomyśli. Zastanawiasz się, czy trzymali go do następnego dnia, zanim go ukamienowali na śmierć.

Czy ukamienowanie go na śmierć byłoby uważane za wykonywanie pracy? Zbieranie patyków to praca. Zbieranie kamieni? Tak czy inaczej, faryzeusze i inne sekty żydowskie opracowały zestawy zasad dotyczących tego, co stanowi pracę. I z pewnością widzimy niektóre z późniejszych praw, które znajdujemy w Misznie i Talmudzie, odzwierciedlone już w Ewangeliach.

I to obejmuje takie kwestie jak pytanie, czy można uzdrowić kogoś w dzień szabat. I kiedyś uczyłem na zajęciach na Uniwersytecie w Chicago, a w klasie byli studenci pochodzenia żydowskiego. I jeden z nich stał się dość agresywny w tej kwestii, w Ewangeliach, które mówią, że faryzeusze byli źli z powodu uzdrowień dokonanych przez Jezusa w szabat.

I powiedziała, że żaden Żyd nigdy nie powiedziałby, że nie można uzdrowić kogoś w dzień szabat. A ja powiedziałem i wskazałem jej w Misznie, żydowskiej świętej księdze, że nie wolno nastawiać kości, jeśli ktoś złamał kość w szabat, że nie wolno prostować złamanej ręki lub złamanej nogi, że można ją moczyć, ale nie można jej nacierać w dzień szabat. Więc tak, idea, że nacieranie złamanej kości lub próba nastawienia złamanej kości w dzień szabat była pracą, została ustanowiona w prawie żydowskim.

I widzimy to ponownie, jak powiedziałem, już odzwierciedlone w Ewangeliach. Kiedy Jezus wpada w kłopoty za uzdrowienie człowieka w dzień szabat, cóż, nie raz, ale kilka razy, prawda? Jezus często ścierał się z faryzeuszami w kwestii przestrzegania dnia szabat. Czy łagodzenie ludzkiego cierpienia w szabat jest zgodne z prawem? Pewnego dnia jego uczniowie przechodzą przez pole i zrywają kłosa zboża i jedzą je, idąc przez pole.

A faryzeusze mówią: Dlaczego Twój uczeń czyni to, co nie jest dozwolone w dzień szabat? Gdyby całe ziarno leżało gdzieś w stosie, a oni wzięliby garść i zjedli,

nie byłoby to naruszeniem dnia szabat. Ale ponieważ zrywają ziarna, jest to naruszenie szabat. A Jezus odpowiada, opowiadając im historię o tym, jak Dawid i jego ludzie jedli poświęcony chleb, gdy byli głodni, i ma to cudowne stwierdzenie o tym, jak szabat został ustanowiony dla dobra ludzkości, a nie ludzkość dla szabat.

Nie zostaliśmy stworzeni w celu przestrzegania szabat. Szabat został stworzony dla naszego dobra. Wiecie, i zasadniczo sprowadza się to do tego, że dla Jezusa, jeśli przestrzeganie dnia szabat staje się ciężarem, to podważasz sam cel dnia szabat, prawda? Podchodził do szabat praktycznie.

Utrzymaj jego korzyści, zachowaj korzyści odpoczynku, zachowaj korzyści czci, ale nie przez prawne przestrzeganie całej masy zasad. To było wyraźnie to, co Jezus próbował przekazać za pomocą Sabatu. Sabat ma być dla nas korzystny, a nie ciężarem.

Później w Nowym Testamencie znajdujemy ciągły nacisk na szabat, ale kilkakrotnie wspomina się o dniu szabat. Księga Dziejów Apostolskich przedstawia uczniów, którzy kilkakrotnie udali się do synagogi w dzień szabat. Więc nadal przestrzegają szabat, mimo że są naśladowcami Jezusa, nadal chodzą do synagogi i zazwyczaj tam nauczają, prawda? Paweł ostrzegł Kolosan, którzy pierwotnie nie byli Żydami, większość z nich prawdopodobnie, aby nie pozwolili ludziom osądzać ich i sposobu, w jaki przestrzegali dnia szabat.

I ciekawe pytanie tutaj, czy Paweł mówi Kolosanom, że nie muszą przestrzegać szabat, że mogą go po prostu zignorować? Nie sądzę. Raczej chodzi o tych judaizatorów, tych ludzi, którzy chcieliby narzucić Kolosanom zasady dotyczące tego, jak należy przestrzegać szabat. A Paweł mówi, nie pozwól im mówić ci, że robisz to źle.

Zrób to w sposób, który działa dla ciebie. Jakie masz korzyści? To podejście Jezusa. Jakie masz korzyści? Jak działa szabat dla ciebie? Jak jest dla ciebie dniem odpoczynku? W Liście do Hebrajczyków, w Księdze Hebrajczyków, typowy aleksandryjski styl egzegezy, który znajdujemy w Księdze Hebrajczyków, wiesz, aleksandryjski styl egzegezy lubi duchowo i znajdować duchowe znaczenia w wielu z tych starotestamentowych praktyk i praw.

A nasz autor Listu do Hebrajczyków wydaje się podążać tym samym przykładem. Kiedy widzi duchowe znaczenie w dniu szabat, twierdzi, że szabat jest zapowiedzią odpoczynku, który będziemy mieć w niebie. Teraz, miałem kilka osób, które czasami kwestionowały mnie, mówiąc, no cóż, czy Księga Hebrajczyków nie mówi, że nie musimy obchodzić szabat tutaj, ponieważ szabat czeka na nas w niebie? Nie sądzę, żeby autor Listu do Hebrajczyków to mówił.

Myślę, że mówi, że tam doświadczymy prawdziwego, czystego Sabatu. Sabaty, które mamy tutaj, są w pewnym sensie zapowiedzią. To jest w pewnym sensie, wiesz, platoniczne, wiesz, czysty i doskonały Sabat to ten, którym będziemy się cieszyć w niebie.

Sabaty, które tu mamy, są słabym odbiciem czystego i doskonałego Sabatu, który ma miejsce, gdy jesteśmy w obecności Boga. Powinienem zauważyć, że żaden autor Nowego Testamentu nie odrzuca idei przestrzegania Sabatu. Nikt w Nowym Testamencie nie mówi, że nie musisz przestrzegać Sabatu, ani z pewnością nikt nie mówi, że nie będziesz przestrzegać dnia Sabatu.

Czy zasady dnia szabatu mają różne zastosowanie w Nowym Testamencie? Z pewnością chrześcijaństwo i judaizm rozeszły się w tym momencie. Nie ma co do tego wątpliwości. Ostatecznie chrześcijaństwo opracowało zasady i regulacje dotyczące ich własnego przestrzegania dnia szabatu, ale był to inny rodzaj ducha niż duch, który panował w judaizmie.

Więc jak przechodzimy z soboty na niedzielę? Zawsze jest coś, co jest interesującym pytaniem, wiesz, i raz jeszcze widzimy już w czasach apostołów, Nowy Testament mówi nam, że chrześcijanie zbierali się pierwszego dnia tygodnia, w niedzielę, w dniu zmartwychwstania Chrystusa. Zrobili to zgodnie z Dziejami Apostolskimi 20, zgodnie z 1 Koryntianami. Zbierali się pierwszego dnia tygodnia.

Czy nadal byli? Czy nazywali to Sabatem? Nie, nie nazywali tego wówczas dniem Sabatu. Był Dzień Pański, był to pierwszy dzień tygodnia, i był on przeznaczony na specjalny czas czci. Dlaczego to robili? Bardzo prawdopodobne, że ma to związek z faktem, że w świecie rzymskim niedziela była dniem odpoczynku, dniem, w którym można było wyjść z pracy, a powodem jest to, że zazwyczaj tego dnia odbywały się wielkie święta związane ze słońcem i tego typu rzeczami.

Więc kiedy w niedzielę urządzaliście te wielkie przyjęcia, pozwalaliście niewolnikom odejść od pracy, podczas gdy chrześcijanie z tego korzystali, zbierali się i odbywali swoje spotkania, ponieważ wielu wczesnych chrześcijan było niewolnikami. Wielu z nich musiało pracować w sobotę, wiesz, więc po prostu spotykali się w niedzielę. Kiedy kościół stawał się bardziej pogański, zaczął dystansować się od Żydów, skupiając się bardziej na niedzieli.

I widzimy to w niektórych wypowiedziach niektórych wczesnych ojców kościoła. Już w 100 r. n.e. powszechną praktyką było, że kościół obchodził niedzielę jako dzień czci i odpoczynku, a nie sobotę. I tak, byli pierwsi ojcowie kościoła, którzy odrzucali żydowski sobotni sabat.

I tak konflikt zaczynał się w tym momencie. Wydaje się, że zaczął się w bardzo praktyczny sposób, sposób na uszanowanie faktu, że powinniśmy mieć dzień

odpoczynku i dzień czci i skupienia się na Bogu, ale nie mogłeś tego zrobić w sobotę z powodu kalendarza rzymskiego. Myślę, że Jezus by to zaakceptował, wiesz, i nadałeś dniowi wolnemu w niedzielę nowe znaczenie.

To jest dzień, w którym Bóg stworzył światło. To jest dzień, w którym Jezus powstał z martwych. Jaki lepszy dzień dla nas, aby spotkać się, aby oddać cześć, poświęcić czas na odświeżenie i dla rodziny niż niedziela? I tak niedziela stała się swego rodzaju chrześcijańskim znacznikiem tożsamości.

Formalizacja niedzieli jako dnia odpoczynku nastąpiła w 313 r. n.e., kiedy cesarz Konstantyn ogłosił ją. Dzień szabatu faktycznie nadszedł nieco później niż niedziela, która została ogłoszona chrześcijańskim dniem szabatu. I nie jestem nawet pewien, czy kiedykolwiek została sformalizowana.

Musiałbym to sprawdzić. Ale tak naprawdę nastąpiło to nieco później w historii Kościoła, zanim niedziela została ogłoszona chrześcijańskim sabatem. Nieformalnie był to nasz sabat, i nieformalnie był naszym sabatem od pierwszego wieku naszej ery.

Ponownie, wspomniałem o tym kilka razy, Jezus miał praktyczne podejście do szabatu. I tutaj również widzimy, że dzień przestrzegania szabatu był praktyczny, że po prostu bardziej sensowne było dla kościoła, aby obchodzić go w niedzielę. I dlatego wierzę, że jest to zgodne z duchem szabatu.

Czy zatem chrześcijanie powinni dziś przestrzegać szabatu? To jest sedno całej sprawy, ponieważ są tacy, którzy mówią, że nie, sabat był czymś żydowskim. Był częścią wszystkich tych praw, które uczyniły Żydów częścią ludu przymierza z Bogiem. Nie jesteśmy związani tymi prawami bardziej niż prawami, które mówią, że trzeba powstrzymać się od wieprzowiny.

Nie jesteśmy związani prawami Starego Testamentu. Naprawdę nie sędzę, że Izrael był związany prawami Starego Testamentu. Myślę, że został uwolniony przez prawo Starego Testamentu, ale to inna kwestia.

Paweł używa obrazu prawa jako nauczyciela. Uczy nas dobrych zasad, a te zasady to rzeczy, których nadal przestrzegamy. Kiedy jesteś pod opieką nauczyciela, w końcu kończysz studia i nie potrzebujesz już nauczyciela.

Czy to oznacza, że zapominasz wszystkie lekcje, których się nauczyłeś? Miejmy nadzieję, że nie. Raczej lekcje, których się nauczyliśmy, te rzeczy, które były prawdami, które wpoił nam nauczyciel, nadal mają dla nas znaczenie. Mam na myśli, że nie mamy kogoś, kto stoi nad nami z kijem, gotowego uderzyć nas w ręce, jeśli nie zrozumiemy lekcji, ale włączamy zasady do naszych serc, do naszych dusz.

Chociaż szabat był znakiem przymierza synajskiego, został ustanowiony podczas stworzenia. Takie jest uzasadnienie podane w Księdze Wyjścia. To uzasadnienie jest później cytowane przez rabinów i w judaizmie międzytestamentalnym.

Rozumowanie jest takie, że w szabacie jest coś uniwersalnego, a nie coś specyficznie żydowskiego w szabacie. Jezus podkreślał przestrzeganie szabat jako korzyść dla ludzkości, a nie tylko korzyść dla Izraela. Jezus nie powiedział, że szabat został stworzony dla Izraela, a nie Izrael dla szabat.

Powiedział, że szabat został stworzony dla ludzkości, abyśmy wszyscy mogli skorzystać z dnia odpoczynku, dnia odświeżenia. Porozmawiajmy więc o niektórych korzyściach z dnia odpoczynku. Wszystkie te korzyści są wskazane w różnych pismach w Starym Testamencie, a także w Nowym Testamencie.

Przede wszystkim korzyści środowiskowe Sabatu. Świat potrzebuje odpoczynku. Żywe istoty potrzebują odpoczynku.

Pozwolisz swoim zwierzętom odpocząć w dzień szabat. Koty nie mają żadnego problemu. Mają tę część opanowaną.

Ale ziemia miała mieć swój Sabat. Teraz, te Sabaty zwykle były co siedem lat, albo comiesięczny Sabat, albo coś w tym stylu. Ale były dni, kiedy ziemia miała otrzymać odpoczynek, aby mogła się odświeżyć.

Zwierzęta miały dostać dzień wolny co tydzień. Teraz nie naciskaj na swoje zwierzęta. Nie pracuj z nimi.

Potrzebują odpoczynku. Tak więc idea posiadania czasu odpoczynku dla ziemi, dla świata, dla waszych stworzeń i dla was samych, wszystko to było bardzo znaczące i bardzo ważne i centralne dla ustanowienia Sabatu, i nadal przynosi nam korzyści dzisiaj. Teraz, były różne okresy w historii, kiedy tyrani próbowali znieść Sabat siódmego dnia.

I tak było we Francji podczas rewolucji francuskiej. Rosjanie próbowali to zrobić w pewnym momencie, ponieważ myśleli, że jeśli pozbędą się chrześcijańskiego szabat, będą mogli podważyć chrześcijaństwo i ich nowy porządek świata. To nie zadziałało, ponieważ ludzie potrzebują odpoczynku.

Ziemia potrzebuje odpoczynku. Zwierzęta potrzebują odpoczynku. Kiedy próbowali wprowadzić we Francji 10-dniowy tydzień pracy, odkryli, że konie umierały z wyczerpania.

Jest coś wbudowanego w nasz świat, co po prostu wydaje się działać lepiej w cyklu siódmego dnia. Co, nawiasem mówiąc, powinienem zauważyć, jest rzeczą żydowską.

Spójrz na Babilończyków, Egipcjan lub Rzymian, a oni nie mieli siedmiodniowych tygodni.

Wszystko to pochodziło od Żydów. Ale to działa. Bóg zdawał się wiedzieć, co robi, z jakiegoś dziwnego powodu.

Etyczne uzasadnienie jest naszą odpowiedzialnością, aby dać innym ludziom i zwierzętom odpoczynek, którego potrzebują. Oczywiście, jest to podkreślone zarówno w Księdze Wyjścia, jak i Powtórzonego Prawa, idea, że nie wolno ci harować ludzi do granic możliwości. Przestrzeganie szabatu w naszym kraju zostało wymuszone przez państwo.

Mamy te prawa niedzielne. To pochodzi z prowincji Ontario. Zabrania pracy, z pewnymi wyjątkami, z wyjątkiem pewnych wymaganych zadań.

Jeśli ktoś nie mógł wziąć wolnej niedzieli, mógł wziąć inny dzień wolny. Ważna idea polegała na tym, że masz czas odpoczynku. Jeśli nie wymusimy tego w jakiś sposób, jeśli mamy, jak wspomniałem wcześniej, taki rodzaj racjonalizacji w naszych umysłach, która mówi, że praca jest dobra, odpoczynek nie jest taki dobry.

Popychamy ludzi. To ma drastyczne konsekwencje, jak widzieliśmy w niektórych społeczeństwach w naszych czasach, gdzie ludzie umierają w pracy z wyczerpania. Plan Boga jest taki, że ludzie nie będą w stanie wycisnąć z pracowników siódmych potów.

Musieli dać im uczciwe czasy odpoczynku. I tak, jest ta etyczna implikacja wbudowana w szabat. Mamy odpowiedzialność wobec uciskanych.

Mamy obowiązek chronić ich przed ludźmi, którzy chcieliby ich wykorzystać. Są ludzie, którzy będą pracować dla swoich ludzi tak długo, jak będą mogli, tak długo, jak będą mogli na nich zarobić. I są ludzie, którzy są na tyle zdesperowani, że będą pracować dłużej, niż powinni.

Planując i przestrzegając tego cyklu, który ma wbudowany dzień odpoczynku, stawiamy się po stronie tych ludzi, którzy są uciskani, po stronie tych ludzi, którzy są wykorzystywani przez chciwych. A potem, oczywiście, jest też duchowa strona tego, ponieważ zachowywanie dnia sabatu świętego oznacza zachowywanie go oddzielnym dla Boga.

Powinno być poczucie, że możemy poświęcić część naszego czasu każdego tygodnia na oddawanie czci, refleksję, rodzinę i ponowne nawiązywanie świętych kontaktów z naszymi sąsiadami i naszymi bliskimi. Mamy dzień, który w pewien sposób wyznacza wzorzec na resztę tygodnia, gdy o tym pomyślisz. Jak spędzasz niedzielę? Będzie to miało wpływ na resztę twojego tygodnia w taki czy inny sposób.

Jeśli spędzamy niedziele na polu golfowym, nie otrzymujemy świętości; prawdopodobnie otrzymujemy frustrację. Jeśli nasze dni spędzamy przed telewizorem lub w biurze, jak robi wiele osób w dzisiejszych czasach, unikamy możliwego spotkania z Bogiem. I odcinamy się od tych okazji, które mamy, aby spotkać się z innymi, aby mieć pokrzepionego ducha, aby odświeżyć się na resztę tygodnia, kiedy będziemy tam, wykonując nasze codzienne zadania, a być może odcięci od tych samych rzeczy, które karmiłyby nasze dusze, naszego ducha.

Opowiem wam tu krótką historię. Ponad 75 lat temu żyła kobieta o imieniu Lettie Cowman. Była misjonarką i pisarką.

I opowiedziała historię o podróżniku, który odbywał długą wędrówkę przez Afrykę. I wynajęli mężczyzn z lokalnego plemienia, aby nieśli za nich ładunki. Cóż, pierwszego dnia przeszli szybko i maszerowali daleko, a podróżnik był po prostu podekscytowany tym, jak dobre postępy robią.

Drugiego ranka członkowie plemienia odmówili przeprowadzki, po prostu usiedli i odpoczęli. A gdy podróżni ich namawiali, oferowali więcej pieniędzy i próbowali na różne sposoby nakłonić tych ludzi do przeprowadzki, po prostu odmówili. I w końcu zrobili coś, co mogłoby się nam wydawać oczywiste.

Zapytali, dlaczego nie pójdą dalej. A oni powiedzieli, że zaszli za daleko pierwszego dnia i teraz muszą się zatrzymać, aby ich dusze mogły dogonić ciała. Lettie Cowman zakończyła, namawiając ludzi w ten sposób.

Powiedziała, że to wirujące, pędzące życie, którym żyje tak wielu z nas, robi dla nas to, co pierwszy dzień marca zrobił dla tych biednych plemion dżungli. Różnica polega na tym, że oni wiedzieli, co muszą zrobić, aby przywrócić równowagę życia. Często my nie wiemy.

Oczywiście, pomyśl o tym, to było 75 lat temu, a o ile bardziej wirujące jest tempo życia dzisiaj? O ile cenniejszy, o ile ważniejszy może być dzień szabatu? O ile bardziej znaczące mogłoby być dla nas, w rzeczywistości, pozwolić naszym duszom dogonić nasze ciała, biorąc dzień odświeżenia, odpoczynku i szabatu.

To jest dr Anthony J. Tomasino i jego nauczanie o Dziesięciu Przykazaniach. To jest sesja 5, Przykazanie 4: Szabat.